

ՍԻՐԱՅԱԿԱՆ ԲԻՐՈՒՆ ԲԱՅ Է ԱՊԱՏՈՒՄԱՆ 10—2
(բայցի կերակի և աժն օրերից)

ՅԱՅԱՐԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ ԸՆԴՈՒՆՈՒՄ Է ԱՄՆԱՆ ՍԵՐՈՒՄ

ՅԱՅԱՐԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆՆԵՐԻ ԿԱՄԱՐ ՎՃԱՐՈՒՄԻՆ
ԻՆՍՏԱՆՑԻԱՐ ԱՊՊԵՆՏԻՆ 10—20 ԿՕՎ.

ՏՎԱՐԱՆԻ Ա Է Լ Բ Օ Ն № 67.

ըկ քրիստոնեայ պետութիւններին:
ըկ է ժամանակ, որ քրիստոնեայ պե-

տուրիստները նման սպանությունները հաշ-
ւի են առել: Եւ զգուշացել են վերադա-
ռալու: Կատարելու համար հրահանգ
էր այդ տարրի բարձրագույն ժողովու-
րդային տարրը օրինական սահմանների
մէջ կռիւլ չը գիտէ: Եւ խորտակելու չէ դը-
նում: Երբեք մեղադրութիւն մը չի, որ
վրէժի առնում է անմեղ թոյլից:

Որպէս շատ դիմապատկերներ, նոյնպէս և
հասարակութիւնը այդ հանգամանքը ի նկա-
տի է առել:

Բայց այդ կատարելութիւնն ոչ ոք և նշա-
նակութիւնը հեղուկութիւն թուացել է: Եւ
թուացել է ոչ միայն դիմապատկերութիւն
և ժողովուրդներին աչքում, այլ և մասնագի-
տականութիւնն աչքում:

Անշուշտ չէ մոռացվել վերջին պատերազ-
մի ժամանակ չէլիս-իւր-իւրում: Երբեք
կամ կողմ, որ համալսարան էր կրօնական պա-
տերազմ յայտարարելու:

Այդ կողմն որդէս պատասխան մեծ պե-
տութիւնները մի քանի ռազմական և ու-
ղարկեցին թիւերական մայրաքաղաքը:

Իսկ ինչ ազդեցութիւն արեց նա մասնի-
կականութիւնն իրաւ:

Երկը է ժամանակ, երբ նման կողմեր ա-
նպէս խլիւղում են ցնդ մասնական շրջան-
ներում: Բայց այս անգամ մի առանձին
շարժում չը նկատվեց, երբ չը հաշուեց
Հայաստանի մասնականութիւնն սարքած
միտքները, որոնք թայտարարում են անգ-
լիական օրէնքով:

Բայց երբ որոշ շարժում իսկ տեղի ու-
նենար, կարելի չէր մի առանձին արժէք ու
նշանակութիւն տալ:

Որոշ պայմաններում հրատարակված կո-
չերի և համախառնութիւնն միջին անգլի-
ան տարբերութիւն կայ: Առաջինը ժամանակա-
ւոր և անցողական մի բան է, երկրորդը
մնայուն գաղափար: Առաջինը դժգոհում, քո-
չակական ստատիստիկական տալիս, մասնաշա-
կան տարրը կարող է յուզվել, զոհաբերու-
թիւններ անել, նոյնիսկ խնդիրներ չէլ
անել, երկրորդը դժգոհում կը ծագեն ծաւ-
րակիւն արեւելք, լուծելի՛ լուծել և ստան-
գապարտութիւն:

Համապատկերներ, համադրութիւններ և
համախառնութիւնը վճարական նշանակութիւն
ունեցող փակագրերն չեն: Այս համադրու-
թիւնը համադրել և համախառն տարրերը, որոնք
գործելով բաժանվում են միմեանցից, ապ-
րում են տարբեր պայմաններին մէջ, տա-
րբեր շահերի, սովորութիւններին և աշխար-
հայեցողութիւնների ազդեցութիւնն առկա
համախառնութիւն, համախառնութիւնն ու միու-
թեան ճանապարհը խլիւղ նեղ է, քաղաք-
ային ու փոքր Այդ բոլոր տարբերութիւն-
ները մի ընդհանուր յայտարարի բերելը
անել, որ չափապահ զգուշացնէ:

Մենք գիտենք, որ Պարսկաստանը աստի-
ճանաբար քաղաքացիական և անտեղի
շատ բնական կը լինէր, երբ որ և թիւ-
քայի միջին սերտ միութիւնն առաջ դար:

Բայց ոչ միայն սերտ միութիւնն չը կայ
այլև իրանը առաջինը կըլայ, որ անգնահա-
տելի դո՛ւ անեց համախառնութիւնն գաղա-
փարներ չը յարկաւ համար:

Մեր խօսքը պարզապէս Նաբի-Էլ-Էլին շահի
պատկերն էր մասին է:

Ի նկատի առնելով այն, որ Նաբի-Էլ-Էլին
շահը մի կողմից հետաժողով էր պարսիկ
հոգեւորականութիւնը անանգարելու, միւս

կողմից նա հաղթում էր բարեխառնութիւն,
շատերը նրա սպանութիւնը վերագրեցին
Պարսկաստանի ներքին խռովութիւնն, ու-
մանք հոգեւորականութիւնն, ումանք էլ բա-
րեխառնութիւնը:

Բայց հեղինակաւոր և քաղաքական անց-
քներն ծանօթներն կարծիքը բոլորովին
տարբեր էր:

Աւելորդ չէ լինի համառոտակի արձանա-
գրել այն, ինչ որ տողերիս գրողը այս
հարցի առթիւ լսել է Կ. Պոլսի պարսից
գիտական տաճար շատ կոմպլեքսնաւ անգլի-
ան քաղաքականութիւնը:

Թիւրքիան համախառնութիւնն գաղափարը
վերջնականապէս ընդունելուց յետոյ, յա-
մէն սուլթան Աբդուլ Համիդը, գաղափար բա-
նակցութիւն է վարում Նաբի-Էլ-Էլին շահի
հետ: Մի քանի տարի շարունակ շահը այդ
բանակցութիւնը ձգձգում էր, բայց միևնույն
ժամանակ համախառնական գաղափարի պի-
տանքներն—որ անում են երկը թիւրք
գործակալները Պարսկաստանում—չէ արդե-
լում:

Տողերիս գրողին պատմողը այդ ձգձգու-
մը մի քանի տեսակետից էր բացատրում.
Նախ՝ իրը թէ ծրագրելու չափապահ խոշոր
լինելով, շահը չէր հաւատում նրա անդու-
թիւնն. երկրորդ՝ որ քրիստոնէական պիտո-
ւթիւնները, որոնք անհամեմատ ուժեղ են, ոչ
միայն կարող են մասնական շարժումը
խեղդել, այլ և խեղդել թիւրքիային և
Պարսկաստանին. երրորդ՝ շահը այդ գաղա-
փարը վնասեկար է համարել թէ իր գահին,
թէ իր կրօնին և միջին անգամ իրանի
անկախութիւնը:

Թէ այս նկատութիւններն են, որն է
հիշել, նոյն իսկ համախառնութիւնը, զա ի հարկէ
իրան՝ շահի գաղափարն է եղել, որն իր հետ
էլ գիտեցման տարւոյն բայց որ շահը համա-
ձայնութիւն չը կրեց սուլթանին հետ, դա
ամենքիս յայտնի է: Իսկ աւելի կայ. շա-
հի քաղաքականութիւնը նոյն իսկ շատ ու
քիչ զուգահեռական չէր թիւրքիայի քաղա-
քականութիւնն: Շատերն արեւելք յայտնի
լինի, որ հայ-իւր-իւր հարաբերութիւնն ժամա-
նակ, սուլթանը թէ պաշտօնապէս՝ իր գեա-
պանի և հիւպատոսներին միջոցով և թէ
անպաշտօն կերպով՝ իր գաղափար գործակա-
ներն միջոցով շատ աշխատեց շահին ու
պարսիկ ժողովուրդին զգուշ հայերն դէմ,
բայց Պարսկաստանը պատասխանեց արհա-
մարհանքով միայն և ընդհակառակ իր երկ-
րում պատասխանեց թիւրքական արհաւիր-
քները ազատված շատ փախստականներին:

Սուլթան Համիդը, որ ինքն իրան մեծ
գիտելուտի և եւրոպական դիմապատկեր-
ներն մատներն վրա խաղացող մեծամտու-
թիւնն ունէր, ընդհանրապէս Նաբի-Էլ-Էլին
շահի յամախառնութիւնն ընդհանրեց չէր
կարող: Եւ նա, որ իր նպատակն համախա-
նութիւնն ու մի քանի պայմաններն միջոցի
առաջ կանգ չէր առնում, գործադրել չէ, որ ձեռ-
նարկէր շահին միջոցից հետապնդելու գոր-
ծին: Համախառնական գաղափարի իրակա-
նացման մէջ նկատված անաշխատեցիկ վե-
րադրում էր շահի անձնատուրութեանը, ու
որովհետև անտեղի, ուր չէր համոզւում նրա
ձայնն ու իշխանութիւնը, պարսիկները սի-
րով փարում էին համախառնութիւնն: Որ-
նակ, զիկապարի շրջանները մեծ ճիւղ-
մունքով էին խոսում կովկասեան պարսիկ-
ներին և միւս մասնական ցեղերի մասին
և մեծ յոյսեր էին դրել նրանց վրա:

Այսպէս էր պատմում ինչպիսի կոմպլեքսնաւ
անձնատուրութիւնը, որը աշխատեցիկը ար-
ձանագրել այնքան հարապատեցիկում, որ-
քան հարապատեցիկ կարող է պահպանել:

Յրանախան այժմ բանակցութիւններ են վա-
րում փոքր-ասիական, մասնատուրութեան հայ-
կական բարեխառնութիւններ և Բաղդադի եր-
կաթողագծի նկատմամբ: Այս լուրը ցոյց է
տալիս, որ, բաղկանալի ճգնաժամից յետոյ,
պետութիւնները, նոյնպէս, ժամանակը եւ
կամ են համարում Փոքր-Ասիայի առկա
մնացած խնդիրները կարգադրելու:

Առ այժմ, սակայն, անկարելի լինելով այդ
բանակցութիւններին մասին որոշ տեղեկու-
թիւններ հաղորդել, քանի որ մասնաւոր միւս
օրէնքները ևս դեռ օրէն մանրամասնութիւն
չեն տալիս, «Մշակ» ընթերցողներին ծա-
նօթացնում ենք «Temps»-ի օգոստոսի 23-ի
համարում հրատարակված «Թիւրքական ա-
յապահ Սալայի» յօդուածի հետ, որի հե-
ղինակը, որ Լուի Պոլ Այուն, ճշգրիտ կեր-
պով վերլուծում է թիւրքիայի ներքին
դժուարութիւնները Փոքր-Ասիայում:

Դժուարագոյն, «Մշակ» սուր էջերը չեն
ներում այդ յօդուածի ամբողջական թարգ-
մանութիւնը սուր, համար, քուտի բաւա-
րանում ենք նրա տիրական մտքերը ներ-
կայացնելով:

Պ. Լուի Պոլ Այունի կարծիքով, թիւրքիան՝
եւրոպական սեփականութիւնները կորցնե-
լուց յետոյ՝ Ասիայում չի կարող մի հաստա-
տուն կայան գտնել: «Երբ թիւրքիայի բա-
րեխառնութիւնն—ասում է նա—թիւրքիային
սիրում են ոչ իբրեւ զեւրոպականացումներ,
նրա անփոփոխ նկարագրական գեղեցկութիւն-
ներն ու բարեքերի հրատուրէն առանձնա-
յատկութիւններն համար, չը պիտի է մո-
ռանաւ, որ Փոքր-Ասիայում պետութիւնն ու-
նեն երկու լուրջ ու ծանրակշիւ հարցեր՝
հայկական և արաբական հարցերը, որոնք
վրա աւելանում է այսօր բոլորովին մի նոր
և նուազ ծանօթ խնդիր՝ հիւլիսիդի ա-
ռաջարկութիւնը Անտաթիայի նահանգնե-
րում:

Մարդուս յիշողութիւնը երկար տարիներ
ընթացում է:

Բայց այն, ինչ որ դիմապատկերական
գաղափար էր և հարկ էր նոյն գիտնաբե-
հերից տեղեկութիւնն առնել, շահի պատնե-
թիւնից մի քանի ամիս յետոյ, ժողովուրդի
լայն շրջաններում քափառելի նիւթ դար-
ձաւ: Խոսում էին թիւրք-պարսկական յա-
րաբերութիւններին լարված լինելու մասին:
Արդէն պարսիկներն և պարսկապատանները
սկսել էին հաղածվել Պարսկական կրօնական
սպանդորը խիստ հակոգողութիւնն տակ էր
զգուշ:

Այս բոլորից յետոյ, թէ իսկ խիստ զգուշու-
թեանը շատերը պիտի էին, որ շահի
սպանութիւնն գործը կազմակերպողը (ըստ
Պոլսից ինքը՝ ոմարգրոյն) գտնվում է Կ.
Պոլսում և վայելում սուլթանին հիւրասիրու-
թիւնն ու պաշտպանութիւնը:

Այս բոլորից շատ պարզ երևում էր, որ
շահի սպանութիւնը ինչ պայմաններին մէջ
է կատարված լինէր, նրա մէջ խառն էր
սուլթան Համիդի մասը, և թէ նա զո՞հ գը-
նաց համախառնութեան:

Ա. Յ. Մուրադեան

Ս ա մ ա ղ ա ն դ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՅԱԼԱՅԱՑԱԿԱՆ ԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ՝ ՈՒՂՂԱՎԵՐ
«ՄՇԱԿ» ԽՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

(Հնագրող)

Հանդեսներ, 2 անգամ.

Իդէալիստ Գրիգոր Արծրունու հաւատա-
րեմ պաշտպանի և մեղ սիրելի «Մշակ»
հրատարակիչ և նրան հաւատարմ, վաղա-
ժամ վեհաճանկած Յովհ. Տէր-Մարկոսեանի
այդ նշանակաւոր հատարակական
գործիչի կրօնասիր խորագրէս վաղաքից մեղ-
Արտաշէս Երկրեկեան, Գրիգոր Սու-
քիսեան, Ալեքսանդր Յարութիւնեան

Նիժնի-Նովոքոթ, 28 օգոստոսի
«Մշակ» աշխատակից Յով. Տէր-Մարկո-
սեանի մասին առիթով ընդունեցե՛ց ցա-
ւակցութիւններու:

Թ. Գառնիկեան

Ս ա լ Վ ա ղ ա ն դ

Ինչպէս «Մշակ» երկարատե և, թուում
է, ուշիմ ընթերցողներին մէջ, իմ մէջ
այն պարտաւորութիւն էր ձևակերպել, որ
Գրիգոր Արծրունու մահից յետ՝ Յովհաննէս
Տէր-Մարկոսեանը «Մշակ» խմբագրութեան
գործի մէջ, բաւել տեսնելական մտքով
վերցրած, շարունակում էր Արծրունու ձեռ-
քը մնալ: Իր բազմաթիւ աշակերտներին
Գր. Արծրունու անմեղ շատ անդով էր
իր հը, իր գրեթէ ամբողջ հար փոխարին
զիստարածութեան Յովհաննէս Տէր-Մարկոսե-
անի անձնատուրութեանը մէջ Այդ է պատճա-
ր, որ, Յովհաննէս Տէր-Մարկոսեանի մահ-
վամբ, նա հասարակութիւնը, բայց նոր
կրօնասիր, ստիպված է ախմայօրէն նո-
րից յիշել իր մեծ վերամարդկին, որ Գր.
Արծրունու և նորից ցաւ դառ նրա մահ-
վան առիթով Աւելի կարելի է ասել: Տէր-
Մարկոսեանի մահվամբ հայ հասարակու-
թիւնը ստիպված է նորոգել իր կակիճները,
որ նա զգաց Արծրունու մահվանը, որով-
հետեւ հայ հասարակութիւնը ընտելացել էր
նայել Յովհաննէս Տէր-Մարկոսեանի վրա՝
իբրեւ Գրիգոր Արծրունու անձնատուրութեան
զիստարածութեանը մէջ վրա, որը, հա-
կատակ իրերը նման ընթացքին, շարու-
նակում էր միջին այսօր գոյութիւն ունե-
ւում և կենդանի մնալ:

Արարական հարցը երկու տարբեր ձեւե-
րով է ներկայանում: Առաջինը վերաբերում
է բուն իսկ արարական թիւրքալուծին, որ
բացատրաւ ընդհանր է արարելով և որը
քաղաքականապէս կրօնական մի բէժիմ ու-
նէր: Երկրորդը է արարելով, որովհետեւ
ի վեր գոյութիւն է ունեցել ցեղային մի
զօրեղ հակամարտութիւն, այնպէս որ արա-
ւական աստատութիւնները անհամար են
օսմանեան պատմութեան մէջ: Սուլթանը,
որպէս իսլամիստ, բոլորովին կորցրել է իր
մայքն ու վարել և Արաբիայի հարաբերու-
թիւնն և քաղաքական հեղինակութիւնը Մէկ-
քէն էլին է:

Արարական միւս խնդիրը շահագործում
է Սիւրիայի, Պաղեստինի և Միջագետքի հա-
նապետներին: Այստեղ էլ թիւրքը, իր դա-
րաւոր տիրապետութեան ընթացքում, չէ
կարողացել հարկադրել ոչ կենսաբ. մասին
ունեցած իր հասկացողութիւնը, ոչ իր բար-
քերը և ոչ էլ իր լեզուն: Հայտնի թէ նա
հարցը շահագործում է երբորդեւ, Դիւր-
բեքիւր, Վանի, Բիթլիսի և Ուրարտի
նահանգներին: Հայերը այս վերջին երեք
նահանգներում թուական քանակութեամբ
հասաւոր են թիւրք և քիչ քիչ տարբեր
միայն վերցրած Փոքր-ասիական միւս
նահանգներում թիւրքերը տիրապետող լի-
նելով հանդերձ, հայերը բազմաթիւ կարեւոր
հանապետներ ունեն:

Հայկական հարցը երկու տեսակետով
լուրջ փանց է ներկայացնում օսմանեան

Ինչ թուում է, թէ Յովհաննէս Տէր-Մար-
կոսեանի մահվամբ հայ հասարակութիւնը
կորցնում է Գրիգոր Արծրունու խնամած
ամենահաւատարմի հոգեւորիկներից և ամե-
նաշնորհի, ամենապատկաւոր, ընդունակ ա-
շակերտներից մէկին: Առ. Ղուկաս

Սուլթանը, 27 օգոստոսի
Թոյլ տուէ՛ք հրապարակելու յայտնի իմ
ցաւակցութիւնը գրելի մեծ հերոս Յովհ.
Տէր-Մարկոսեանի մահվան առիթով: Հնա-
գիտա նրա ոտիներին:

Բ. Տէր-Յովհաննէսեան

Թաւրիզ, 26 օգոստոսի

Ինչ չէին ցանկացել վաղաքիստը գիտ-
նական վարձու՝ Փրիւսեանի համար մեր
արտասուքները, երբ ամիս 23-ին քոթա-
րեւ հուսկալիք գտեց «Մշակ» գրողի
կրօնիկից մէկի՝ ինչ աշխատաւոր Յովհաննէս
Տէր-Մարկոսեանի խիստ ցաւալի մահը:

Տխուր լուրը ցնցող տպաւորութիւն թա-
ղեց բոլոր վրա:

Մշակականներին մի խումբ բաց թողեց
մահչոյժ յայտարարութիւն՝ կատարվելիք
հոգեհանգստեան համար:

Արգարի երկ, օգոստոսի 25-ին, Ղարալի
ս. Աստուածածին եկեղեցում, երկուս հա-
սարակութեան ներկայութեամբ, տեղի ու-
նեցաւ հանդիսարար հոգեհանգստեան արա-
րողութիւն ի յիշատակ գրական և հասա-
րակական անմոռանալի գործիչ Յովհաննէս-
այից յետոյ ասալիստական փոխանորդ
կարգաւոր քանակ Մանուկեան համակող
հասարակութեան կողմից հեղափոխ ցաւա-
կցութիւն «Մշակ» վրասկիւր խմբագրու-
թեան:

Իստեղիկեան մշակականները որոշել են
մօտ օրերս մի երեկոյթ կազմակերպել
Թաւրիզում՝ հանդուցաւ Տէր-Մարկոսեանի
յիշատակին հատարակութեանը ծանօթացնե-
լու համար հանգուցեալի գրական և հասա-
րակական գործունէութեան հետ ընդհա-
նացում:

Համար գործիչ անակաւ կորուստը
մեծ է հայ հասարակութեան և մասնաւոր
«Մշակ» խմբագրութեան համար: Մի թիւ
րութիւն ու խրատանք «Մշակ» ղեկա-
վարներին, իսկ յարգանք և յաւիտենական
հանգիստ Տէր-Մարկոսեանի նաւերական ա-
ճիւնին:

Հայկազուն

ԳԻՐԴԱՆԱԿԱՆ ՀԻՄՆԻՐԵՐԻ ՀԵՏ

Երկուշաբթի, սեպտեմբերի 2-ին, կայա-
ւոյ թիֆլիսում երեք գիտատեսական
ընկերութիւնների խորհուրդը նիստը, որին
ներկայ էին գերմանական հիւրերը:
Նիստը տեղի ունէր Կայսերական Կովկա-
սեան Գիտատեսական Ընկ. դահլիճում:
Հիւրերը համար ցուցադրված էին գիտա-
կան տեսակ մրգեր և կաթնային արդիւն-
ներ:

Կայսերական Կովկասեան Գիւր. Ընկ.
նախագահ իշխան Պ. Գրուզինսկին երեք
ընկերութիւնների կողմից ուղղուեց հիւրե-
րին և ասաց, որ կովկասեան գիւրա-
տեսականները ուրախ են հաղորդելու գիւր-
մասկան հիւրերին ինչ որ կարող են
անել Կովկասի արդիւնաբերութեան դուր-
եւորը պարզելու համար: Նա ընդգծեց, որ
գերմանացիները հանդիպեցին իր իրքեւ
ստեղծելու կովկասցիներ համար, և ներ-
կայումս կան երկուստեքներ, որոնք ուսա-
նել են Գիւրմասկաւոր: Ներկայ նիստը ար-
դիւնք է այն բարի ցանկութեան, որով
կովկասցիները հանդիպում են իրանց գիւր-
մասացի հիւրերին:

Կայսերական համար Նախ արեւմտեան օսա-
մասնային վրա նա մի պատմական կարող
է ծառայել արտաքին միջամտութեանը երկ-
րորը, և ինչ որ առկա կարեւոր է, նա
տարալուծման մի գործարար ազգակ է օս-
մանեան քաղաքական կենսաբուծ: Հայերի
հաւատարմութիւնը (loyalisme) բացարձա-
կապէս գոյութիւնն ունի: Սակայն մի հայ
ընկերացի անաշաւ իշխանի է թիւրքի
Որքան որ ասեալութիւնը թաքնված է, նոյն-
քան և առկա բուն ու անորոշ է: Համի-
դական բէժիմը և Արաբիայի արաբները
վերջնականապէս շարժալիկ են այն յայտ,
թէ հայերը կարող են հարուստ թիւրք կա-
ռավարութեան հետ Ո՞չ մի պատրանք չէ
կարելի անուցանել այդ նկատմամբ: Արդէն
բունութիւններն ու ոմարներ անմեղ կեր-
պով շարունակում են Արեւելեան Անտա-
թիւնը, ուր այսօր գոյութիւն ունի և մի
«Երկրական հարց» Էջից այն իրողու-
թիւնը, որ հայերը ցրված են, առիթով պիտի
ընտանի կայսերական գիտնական մասերի
գլխաւորութեանը*) տարբեր բազմաթիւ
Այսպէս, ուրեմն, արաբական միջոցով գիտ-
նական ու ցրված հայութիւնը, տարբեր
միջոցներով, բազմաթիւ ու խորատու են
թիւրքական դուրսութիւնը:

Ինչ միջոցներով թիւրքերը պիտի կա-
րողանան ի դեռ հանել այդ վտանգները
Լուի Պոլ Այուն կարծում է, որ պարսկա-

հրատարակել 3500, 1000 օրինակ, բայց թղթին զբաղեցնելու անվաճառ և ապա ծախելու իրեն վաճառվելու թուրքի իսկական լավագույն օրոգիւմը և բաժանորդներին թույլ, պատուով իւրաքանչիւր բաժանորդին մի-մի հատ ուղարկելու, իսկ այդ կողմից հանրաժանութի իրողութիւնը և կարելի է ասուելով պատասխանից, որ «Մշակը» առաջին քննիչն է բռնել և բռնում է այժմ ևս հայ թերթիները մէջէ։

Ներկայ կայտա խորհրդախորհրդը մեզ վերջնականապէս համոզում է, որ «Կոմկու»-ի էրարները թերթիկը դուրսի է տարբերակ մարտախորհրդի շնորհիւ շարունակում է իր շանտաժիստական ուղղութիւնը. հետեւաբար մեզ մնում է միայն արհամարհել թերթիկը քաղաքականութիւնը և քաղաքականութիւնը, միանգամայն մոռացութեան առաջով միութեան մէջ գործող այդ դրշակներին։

ԸՆԹԵՐՆՈՂԻ ԹԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆՑ

XIV

Մեր գրականութիւնը մի նոր դարաշրջան է անց կացնում։ Հրապարակ են եկել նոր, երկրամասային և նոր իսկ պատանի գրողներ խմբեր, որոնք իրանց ուղիներն են փորձում հայ գրական առաջընթացում։

Հիմնովի են նախ իսկ զուտ երկրամասային ու պատանի գրողները օրգաններ, որոնց քանակութիւնը քանի գնում՝ օրէ-ցօր աւելանում է, և ներկայումս մեր գրական հրապարակը ողողում է այդպիսի ժողովրդաժաններ, այնպիսիների բաւականին մեծ հոսանքով, որին սկիզբն է դրել պատանիների թիֆլիսի օրգան «Պատանի» կայմա-նախը։

Ուրբանսով կարելի է միայն դրանով, որ մեր գրականութեան մէջ նոր, երկրամասային հոսանք է մուտք գործում, որը կարող է ինքնուրույն նրան, զարկ տալ նրա առաջը զինովի շնորհիւ. սակայն, դրադրաբար, երբ ձեռք են առնում այդ՝ օրէ-ցօր աւելացող ալմանախները, երբ կարգում են նրանց, յուսախաբանական ամպն է պատում քեզ։ Եթէ նոր, երկրամասային ուղիներ հոսանքը ցանկալի է մեր գրականութեան մէջ, պէտք է սակայն այդ հոսանքը էլ որոշ ուղղութիւն ունենայ, պէտք է մի փորձված, ուղիղ ձեռք լինի, որ կարողանայ ուղղութիւն տալ նրան, որ կարողանայ զատել լաւ վատից, կարող է անդամալից մե այդ տեսակետից դժգոհաբար երկրամասայիններն ու պատանիներն այդ օրգանները վատ, չափազանց վատ դրութեան մէջ են գտնվում։ Զգացում է մի ուժեղ, հասկացող ձեռքը պահպանութիւնը։

Եթէ այդպիսի արմատներին դուրս թողնել ցանկալի է մեր մէջ, եթէ նրանք կարող են հրապարակ ընել նոր, ինքնուրույն երկրամասային գրողներին, որոնք մեր մասնով ուղիղ օրգաններում գտնւել և հնարաւորութիւն չեն ունենում զետեղելու իրանց գրածները, ինչպէս որ առ հասարակ ըստ կերպով բացատրում են իրանց գրողութեան նպատակը արմատներին խմբաւորութիւնները, այնու ամենայնիւ, պէտք է նրանք և մի բան աչքի առաւ ունենան, որ ամեն մի նրան տպագրել չէ կարելի, որ ամեն մի գրութեւ հրապարակ հանելու կարիք չը կայ, ինչպէս որ ամեն մի նրանք։

Կերպից, օրինակ, այդ արմատներին մեծ ծամամոռութիւնը և դժբաղդաբար դուրս դրում մէջ շատ քիչ, զուցէ միայն ընդհանուր քանակի 5—10 տոկոսը տանելի զբոս-ուսանքներ կարող էք համարել, իսկ հակա մեծամասնութիւնը անպէտք բաներ են, զբոս-ուսանքներ, որոնց չը լինելու դէպքում մեր գրականութիւնը ոչ միայն ոչինչ չէ կորցնի, այլ նախ իսկ աւելի կը շահէր, այնքան անպէտք են լինում երբեմն նրանք։

Մի ուղիղ ընթացք գիծ։ Ալմանախներին նիւթերի մեծամասնութիւնը առատաբան բանաստեղծութիւններն են լինում, բանաստեղծութիւններ, որոնցով առհասարակ աւելի շատ է տարվում մեր ներկայ երկրամասային սերունդը և որոնց ներքին բովանդակութիւնը դժբաղդաբար չափազանց թույլ է լինում և որոնց հողմանքները միշտ գտնվում են ուրիշ ուժեղ բանաստեղծների ազդեցութեան տակ։ Այդ հիւստիս է հետեւող լայնաշարքի փաստից։

Եթէ դուք թերթում էք արմատներին երկանքը և կարողւմ նրանց զետեղել բանաստեղծութիւնները, ստիպում էք, որ նրանք բոլորն էլ անպայման երկու միութիւն շուրջն են պատում—սիրելի և կենսաբի ցաւերը։

16—20 տարեկան պատանին (արմատական շնորհիւ աշխատակիցները), որ դու կենսաբի ցաւերի հետ ծանօթ լինել չէ կարող և որ համար կենսաբի մի վարդապետ երազ է միայն (խոսքն ի հարկէ բացառութիւնների մասին չէ), իր բանաստեղծութիւններին մէջ զանազանութեան է կենսաբի, նա ցոյցն է կենսաբի ցաւերից և մեռնել է ուղում։ Նոյն պատանին, որը դու չը գիտէ, թէ ինչ է սէրը, իր գրութեաններին մէջ սէրն է դրում, որի բերանից, ինչպէս ասում են, դու չէ չորացնել մօր կամքը, խոսքի սիրտը, համարյաբոլորն էլ անհնաւ, ստանվում է սիրոյ ցաւերից։

Պարզ է, ի հարկէ, որ այդ դէպքում պատանի բանաստեղծը չէ արտապայտում այն, ինչ որ լինել է զգում, այլ ուրիշների զգացմունքներին նկարագրութիւն է տալիս, ուրիշ գրողներին ազդեցութեան տակ է

գտնվում, շատ անգամ էլ ուղղակի նմանում է աւելի ուժեղ բանաստեղծներին և նրանց երկերի հարցառում պատճենն է տալիս։ Անա այդ տեսակետից ներկայումս մեզ մօտ գրողութիւն ունեցող արմատներին ուղղակի սպանել ազդեցութիւն կարող են ունենալ մեր երկրամասային գրողները վրա, որովհետեւ, ասում են, նրանք խմբաւորում են չափազանց անուղիղ կերպով։

Ծանկալի, երկրամասային արժանի է, որ պատանի ու երկրամասային գրողները աշխատում են ինքնուրույն կերպով հրապարակ գալ, իրանց ուղիղ զրուցանքները իրանց գրութեանը, բայց նրանք չը պէտք է մոռանան, որ իրանց դու շատ սովորելու բան ունենի՝ նախ քան սովորեցնելը և իրանց գրութեաններին, արմատներին խմբաւորութիւնը անպայման պէտք է յանձնին իրանցից շատ աւելի բարձր կանգնած և լուրջ փորձառութեան ունեցող մարդկանց ձեռքը, որոնք և կը կարողանան ուղղութիւն տալ իրանց դու չը խորված տաղանդին։

Այլապէս թէ այդ արմատներին և թէ գրութեաններին գրողութիւնը միանգամայն անաչտք մի աշխատանք կը լինի։ Վարդապետ թուականն

Բազու

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԳԱՆՈՒԹԻՒՆ

Լուրեր Միւրիթից

Միւրիթ, 28 օգոստոսի
Փոքր երեխաներին մէջ տարածվել էր հարկիւր հիւանդութիւնը, որին զոհ գնացին մի երկու երեխաներ։

Գիւղացիական միութիւն կողմիւ մէջ դատաւարութեան 36 մեղքիցները հրաւեր են ստացել սեպտեմբերից փալ կելի, օրէնքով սահմանված, իրանց պատմի՞ Գոթիսի գաւառական բանտում երկու գործը դրած քաղը 36 հոգու բանտ դրուց։ Կեցցեն մեր ժամանակի վիժուածք «հեռանկար»։

Միւրիթում ուսումնական տարին սկսվում է ձախող սլալաններում։ Ուսուցիչներից երկուսը և հոգաբարձուներից երկուսը բանտ գնացին։

Անցեալ տարվայ տեղական ուսուցիչներին ուսուցիչները դու չէ լրացված. չեն լրացված և ուսուցչական կազմը։

Ներքին վարչական

—

Հոգին եւ կողմնորոշման

20-ին յունի, Ե. Ի-ին թուրք գիւղի վերին մասում, թուրքերի թաղում հրդեհ էր ծագել։ Վաղում էր չիւտէին Լաֆար-օլլիի 6—700 խորձից բաղկացած առաջին դէպքը, որ զիջված էր իր եղբոր՝ Արդուլաւի ցածիկ տանիքի վրա, իսկ տանիքին կից շինված էր փայտեղ՝ խոտով ու եղեգով ծածկված չարափառ-քարէն Այդ չարափառի տակ թուրքուհիները անդուռ-չարափ կրակ են վառել, որից և առաջացել է հրդեհը և խոտի դէպք մեծ մասը մօխիւր դարձրել։

Օգոստոսի 19-ին կողմնորոշման և քաղաքի վերին-թաղից կամ թաղապետացի Ալեքսան Նաղիբեանը, որ Ռուսաստանից նոր էր եկել հայրենիք։

Նաղիբեանը գնացած է եղել նախ օրը ցերեկով, մի քանի վերապահութեան վրա, հարեան Գուրթափա դիւղը գինի դնելու և դիւղերը վերադառնալիս ժամը 11-ին իրանց գիւղից մի վերադառնալի հետադարձութեամբ, աղբիւրի մօտ, թուրքերի թաղին մօտիկ մի քանի հողի թուրք արկաններ շրջապատելով նրան՝ մեղքացած դառնալու հետ դէմ անկողով սրտին, պատուիրել են ձայն ծագուն չը հանել ու պղծվել, հապառակ դէպքում սրտադողով կաննել։ Կերվինա ի, առանց միտքութեան, յանձնում է կողմնորոշման իր մօտ եղած 170 ր. և ինքը ապաղովում։

Ինչպէս մասին իմաց արկից քաղաքի առաջին մասի պրիստուն։

Ա. Տ.—Ստեփաննոսեան

Առաւելակապի ընկերաց ձեռքով սպանված

Չաքաբախ, 31 օգոստոսի
Չաքաբախից թիֆլիս տանող խնդու վրա արան-թալան անող աւաղակապետ Շալանի խումբն էլ մի քանի օրվայ ընթացքում ոչնչացվեց. մնացել էր միայն խմբապետը իր մի «հաւատարիմ» ընկերոջ հետ։ Վերջերս նրանք երկուսով մի քանի մարդկանց ու տներ են կողպատում, թալանում ու թաղում զարգացել մի քանի վերապահութեան վրա գտնվող Գառնաշի գիւղի անտառում։

Այնուհետ քան զանազան քաղաքների ծրագրիներ կազմել մի շարք հարուստների ու տներ թալանելու, սպանելու նպատակով։ Շաքարի ընկերը հաշտակում է չէ ցանկանում սպանութիւններ կատարել. սկսվում է նրանց միջև մի կատաղի կռիւ, որի հետեւանք լինում է այն, որ Շաքարը սպանվում է տեղի և տեղի։

Յանցարարներ զալիս ներկայումս է իշխանութեանը, պատում է եղեւթները՝ ցոյց տալով սպանվածի ու թալանած, տարած ապրանքի տեղը։

Երեկ դիւղի ստաղի ձիւն եկաւ մօտակայ տարերում. քաղաքումս հիւսիս էլ սառալի ցուրտ է այդ պատճառով։ Սոյգաշ

ԿՈՒՆՏԱՆԴՆՈՒԼԱՆԻ ԶԱՐԴՈՒՄՆԵՐ ԾՈՒՇՈՒՄ

Շուշի, 27 օգոստոսի
Ինժեներ Լիւսիպիւր-Բէկ Բէկուրով, որ Նախաձեռնութեամբ կազմվում է առաջին փորձային հարողակցութեան մի ընկերութիւն Շուշի, Նաղիբեան, յարգեց Տ. Նաղաբեանին մի յատուկ ճաշկերպով, որին ներկայ էին տեղական թուրք ինտելիգենտ երկրամասայինները և բէգեր։ Համբար-խորթեան նուիրված բաժակներով վրա Տ. Նաղաբեան մասնաշնչեց այն տնչանքը, որ նա սրանից դու երեք տասնեակ տարի առաջ ունէր, այն է Վաղիբեանի կից թուրք երկրամասայիններին հետ հրատարակել և թուրքերէն մի ամաղիւր՝ «Կարգաշ» անունով։ Ներկայ հեղինակը խոստացան իրանց մասնաշնչեցութիւնն ու աշխատութիւնը «Կարգաշ»-ին, եթէ Տ. Նաղաբեանը իր վրա առնէ Նախաձեռնութիւնն ու դիւլակարութիւնը այդ խնամանքածեղ հրատարակութեան։

Նոյն Լիւսիպիւր-Բէկի մօտ կայացաւ և բաղմամարդ ձոխ երկիւթի, որ ներկայ են եղել բացի թուրք երկեսի հիւրերից և հայ ու ռուս ինտելիգենտ ընտանիքների Այստեղ է միջիկ այդոց ներկայ են եղել Նաղաբեանից Շուշի երկրամասային գիծ Եւրոպա-րուսիաների ընտանիքը և Գալիթ-խան Աւան-Իււրաշանի երկու տղերքը Տ. Նաղաբեան տաղարկել է երկրամասային Աւան-Իււրաշաններին զուլի կանգնել և Շուշու ժայռի տակից հոսող «Գարին-տակի» (Գառնաշ) գետը բարձրացնել քեթի գլուխը և իրեն մի ջրվեժ հոսեցնել ամբողջ քաղաքի միջով։

Կայացաւ բաղմամարդ մի ժողով Շուշու գիւղացիական կազմակերպի ընկ. հիմնադր, որին տեղիւնտեղ անաւաղակիցին թուրքերից աւելի քան 90,000 ր., իսկ հայերից էլ ընտրվել է մի մասնաժողով, որ պէտք է հայերի մէջ արձարձէ վարկային այդ ընդհանրութեան նպատակն ու օգուտը և հրաւիրել նրանց թուրքերին հետ միատեղ գործու-նելութիւնը։

Շուշու. Դաղանչեցից երկրեցին ծխական ուսումնական միջնէ օրս չունենալու տեսնելով Տ. Նաղաբեան յայտնի է իր պատրաստակաւութիւնը թիւմ. առաջնորդին՝ իր վրա կը բերցնէ ծանրութիւնը Դաղանչեցից երկրեցի. օտարաբնակ ծխականներին միջեր-ներով ապաւովել այդ ուսումնարանը, այն պայմանով, որ անպաղպ կազմիկ հոգաբարձութիւն, հարկովին ուսուցիչներ և սեպտեմբերի մէջ բացվի ուսումնարանը, իսկ ինքն էլ ամբողջ տարվայ ծախքը նախ սեպտեմբերը ընթացքում հասցնէ հոգաբարձութեան և ապա կազմիկ խնամակալութիւնը ընդմիջ շատաւ դժուարվելով ապահովելու այդ երկեցից ուսումնարանը, որ ծխականները զարբաղացի օտարաբնակ ամենապարտաստներն են՝ Ապաւանները, Առաջիկաները, Ինչպիսիաները, ժամահ-բանները, Դուլիկաները, Սուլանցիները և այլն և այլն, որոնցից իւրաքանչիւրը հէց կարող է տալ ծխական դպրոց ապահովել։

Սորիցողակութիւն է եղել և Կարաբաղի թիւմի գիւղական դպրոցների ապահովման մասին և առաջարկի նախընդ հոգաբարձութեան ու առաջնորդների օրով Կարաբաղի թիւմ. դպրոցին նուիրված անհանձնիկ վառնված գումարները լրացնելու և տուր-ները որոշված նպատակին ծառայեցնելու համար։

Չափալ

ԳՊՈՏՆԵՐԻ ՕԹԱՆԴԱՆԻՐԵՆԻ, ԽՆԴԻՐԻ

Նոր-Նաղաբախ, 21 օգոստոսի
Գաղաքի մէջնախան հասարակութեան որոշմամբ տարիներից է վեր վճիւ է կայաց-վել տարեկան օժանդակութիւն տալ քաղ. ուսումնարանին 1320 ր., իսկ հայոց ծխական դպրոցին՝ 1000 ր. (բացի միտասան դպրոցներից, որոնք պահվում են թէ քաղաք, վարչութեան օժանդակութեամբ և թէ մեղք, հասարակութեան զբաղմունքով)։ Բայց որովհետեւ վերջին տարիներում հասարակութեան դաւանարար դատարկ է եղել, ուստի քաղ. ուսումնարանի օժանդակութիւնը մնացել է անվճար, ապաւիլ հաշիւով հասարակութեան վրա։ Այդ աւելիվ վերջերս ինչպէս էր յարկով վարչական վարչութեան կողմից, որպէսզի այդ ապաւիլներից լրաց-վին, հասկանալի դէպքում ուսումնարանը փակված վտանգի կարող է ենթարկւել։

Պէտք է տես, սակայն, որ այդ գումարը մեր հասարակութիւնը միշտ լրացրել է առանձին կապալաւորով Այս տարի նախապէս կարիք եղաւ ծախել արտաները (խոտի տա-կը) անուրդով և փող յատկացնել դպրոց-ներին։ Սակայն ժողովուրդը երկու կուսակցութեան բաժանվեց. մի մասը—սա-րին դասակարգը—դէմ էր ծախելուն, իսկ միւս մասը—առաջնապարզ դատարար-գիր—կողմնակից էր ծախելու կապով։

Քաղաքապետ Սթոնթեան, թէպէտ այդ աւելիվ ժողովի հրաւիրելով հասարակութեան նորից առաջնապարզ համապատաս-թեան զալ և արտաները անուրդով ծախել բայց ժողովը շատ աղիւլ էր և փակվեց ծախելից։

Նախկին տարիներում թէպէտ մեր առաջնապարզ ծախվել էին 1—3000 ր. ոչ աւելի, բայց այս տարի, ի նկատի ունենալով խոտի արտաների, անուրդը բարձրացաւ մինչև 3303 ր.։ Եւ այդպիսով լուծվեց դպրոցների օժանդակութեան հարցը, որ հասարակութեան մեծամասնութեան տն-չանքն էր։

Թէպէտ մեր ժողովուրդը ստորին խաւերն էլ դէմ չեն դպրոցների օժանդակութեան ինչպիսի, սակայն նրանց ցանկութիւնն էր, որպէսզի քաղաքը ինքը իր սեփական հա-խաձեռնութեամբ կարգաւորէ արտաների հարցը, այն է՝ մի որոշ վճար վերցնէր տուար-ոչխարից և բաց թողնէր արածելու։ Բայց և այնպէս այդպիսի փորձերը նախկին տարիներում անաշտ են անցել և արտա-գիրը լրիւ չի ստացվել, կուլ քնալով զա-նազան գրգռված անարժանիքներ... Ուստի բարեւոք համարվեց մի անգամից կանխիկ դրամը առնել կապալաւորից և օժանդակել դպրոցներին։

Ինչ վերաբերում է արտաներին, որոշ վեց եղջիւրաւոր անասուններից վերցնել եզան համար 80 կոպ., կովի՝ 60 կոպ., իսկ ոչխարի՝ 20 կոպ.։ Սրանք վերաբերում են ծախու անասուններին, այն ինչ ամս տա-ւարները արածելու են ձրիպալէս, ինչպէս սովորաբար եղել է։

Այսպէս թէ այնպէս՝ արտաներից գոյա-ցած այդ գումարը—3303 ր.—որովից գոր-ծադրել այս ձեռք, հայոց ծխ. ուսումնա-րանին 1000 ր. տալ, ռուսաց դպրոցի ա-պաւիլները ծածկել, իսկ աւելորդ պահել տեղական մասը վարել հիմնարկութեան մէջ։

Որոշող

ՁԵՆՈՎԱՑԻՆԵՐԻ ԱՅՅԸ ԹԵՂՈՒՄԻՍ

Թուրքիա, 24 օգոստոսի
Ինչպէս յայտնի է, այս տարի Իտալիայի Ձեռովա քաղաքում կայանալու էր ընդհա-նուր իտալական ցուցահանդէս Այդ ցու-ցահանդէսում է միջիկ այդոց պիտի լինեն թէոդորիստները յնչովացաց տիրապետու-թեան շրջանի մնացորդների պատկերներից ու լուսանկարներից Եւսոյանները։

1906 թ. տեղիւ Նուրիկաների թանգա-րանի տեսչէ Լ. Պ. Կոլլին սկսում է բա-նակցութեան մէջ մտնել Լիւրիսիական արքայական պատմական ընկերութեան հետ այն հարցի վերաբերում, թէ հանգել է մի նշանաւոր արձան կանգնեցնել թէոդո-սիստում այն յնչովայինների յիշատակին, որոնք հիմնիկ ու բարձրացրել են Կաֆիան (Թէոդորիս)։

Ինչպիսիք են Նախագահ մարկիզ Կեսար Իւպիւրիւրէ դիւ-միւր Անիւնի սիրով ընդու-նել է Կոլլին այդ առաջարկութիւնը և հարցը դրել ընկերութեան ընդհ. ժողովին։ Վերջինս յիշալ ժողովի կողմից ընդունվել է միաձայն և անհրաժեշտ համարվել այդ պիտի մի յուշարձան կանգնեցնել թէոդո-սիստում։

Բայց ինչպիսի ժամանակաւորապէս մոտա-ցութեան էր արվել, երբ այս տարի նոյն հարցը նորից արձարձվեց և հասա փայ-լուն հետաքննություն։

Այժմ այդ ինչպիսի մտի է ընթացել մէջ ու կիսով չափ դուրս է եկել։

Եւ ան ներկայումս այստեղ մեզ մօտ են գտնվում Լիւրիսիայի պատմական ընկերու-թեան նախագահը և անդամները մի քա-նիւր, որոնք եկել են յիշալ հարցի աւել-թով մի շարք հետազոտութիւններ կատա-րելու նախկին Կաֆիա քաղաքում։

Օգոստոսի 19-ին թէոդորիս ժամանեց «Նափա» նաւը՝ ջնչովային հիւրերով։ Առաւօտեան ուղիղ ժամը 6-ին նաւը կա-մաց լողալով մտաւ ծովի հարաւային կողմի նաւահանգիստը։ Նախապէս գեղեցիկ զարդա-ված էր արքայական ընկերութեան, ռուսա-կան և իտալական ազգային դրօշակներով։

Սկիզբ իւրի անդամներն էին հետեւալ տն-ձինք. նախագահ Լիւրիսիական պատմական ընկերութեան՝ մարկիւր-Կեսար Իւպիւրիւրէ դիւ-միւր Անիւր, պրօֆ. Միլիթերը Մարիսիւն, պրօֆ. Անիւր Լիւրիսիայի տեսչէ Ձեռովա քաղաքի գիտութիւնների ձեռնարանի, փոխօր Օրմիւրի Ձեռովային և Արտուր Ժապիլիւ Նաւահանգիստում ի պաշտօնէ յիշալ հիւ-րերին դիւանորդներին տեղիւ թանգարանի տեսչէ Լ. Պ. Կոլլին, այստեղի իտալական հիւպատո

Типографія канцеляріи Намѣстника Его Императорскаго Величества на Кавказѣ Лорисъ-Меликовская улица, домъ казенный